
De tre vise mannen

Matteus 2:1-15

Personer

Kaspar

Melkior

Baltasar

Maria

Josef

En stjärnbärare

Herodes

En lärd man

En ängel

Berättare

Rekvisita

En stjärna på en stång eller pinne (stjärngossestjärna)

"Guldskrin"

"Rökelseburk"

Liten burk "med myrra"

Dräkter

Ljus till alla närvarande

Tips: Klä burkar med olika slags foliepapper och klistra på paljetter.

Sånger

Gläns över sjö och strand (82)

Himlen är så härligt blå (83)

Nu tändas tusen juleljus (84)

Stjärnbäraren och de tre vise männen väntar avsides.

Berättelsen börjar

Nu ska ni få höra berättelsen om de tre vise männen Kaspar, Melkior och Baltasar. De visste att en stor konung hade fötts, men inte var. Och nu letade de efter honom för de ville hylla honom med dyrbara gåvor. Det var Jesus de sökte och för att finna honom följde de stjärnan som lyste över Betlehem. Det var en alldeles särskild stjärna som lyste starkare än alla de andra stjärnorna på himlen. Men när de gick efter stjärnan kom de först till Jerusalem för de trodde att det var där Jesus var.

Stjärnbäraren och de tre vise männen kommer in i kyrkan, bärande på sina gåvor. De stannar i mitten av kyrkan. Stjärnbäraren går åt sidan och gömmer stjärnan.

Se nu kommer de tre från fjärran land. De följer stjärnan som lyser så klar. Nu sjunger vi *Gläns över sjö och strand* (82) tillsammans allihop.

"Det här måste vara den stora staden Jerusalem", sa Kaspar.
"Vad skönt att vi äntligen är framme efter vår långa vandring", sa Melkior. "Det måste vara här den nyfödde judakonungen bor".
Baltasar pekade mot himlen och sa: "Men var är stjärnan? Den är ju försvunnen. Vi har följt den hit till Jerusalem. Hur ska vi nu veta vart vi ska gå? - Vi får fråga oss fram."

Herodes kommer fram och ställer sig vid sidan av altaret. Bakom honom kommer även den lärde mannen som ställer sig lite vid sidan.

De tre vise männen fick veta att konung Herodes bodde i palatset. De beslutade sig för att gå till honom och fråga.

De tre vise männen nickar mot varandra och går fram till Herodes. De hälsar med en djup bugning medan de lägger höger hand på hjärtat och sedan sträcker ut vänster arm utåt sidan.

"Goddag, kung Herodes", sa de tre vise männen och bugade sig. Vi har gått lång väg för att hylla judarnas nyfödde konung. Vi har sett hans stjärna i öster och följt den ända hit. Var finns den nyfödde nu?"

Herodes blir förskräckt. Han tar några steg bakåt och tar sig för pannan.

Herodes visste ingenting om någon konung och blev alldeles ifrån sig. Vad var det här för prat? Det var ju *han* som var kung och ingen annan. Om han bara kunde få reda på var denne nyfödde kung fanns så skulle han nog se till att bli av med honom. Så tänkte han, men han låtsades inte alls om sina lömska planer inför de vise männen.

Herodes vinkar fram den lärde mannen som kommer in och bugar.

Herodes måste ta reda på om det här verkligen stämde. Han skickade efter en lärd man för att fråga honom vad han visste. "Vet du något om en kung som ska ha fötts här?" frågade Herodes. Den lärde svarade: "I våra böcker står det att han ska födas i Betlehem."

Den lärde mannen bugar sig och går ut. Herodes småler listigt och gnider sina händer med ryggen mot de vise männen. Sedan vänder han sig mot dem.

"Ja, detta var en stor nyhet", sa Herodes till de tre vise männen. "Jag har just fått höra att hans föräldrar ska finnas i Betlehem."

Om ni går före dit, så kommer jag efter. Skicka bud efter mig så snart ni funnit barnet så att också jag får hylla honom."

De tre vise männen bugar sig och Herodes går ut. Under tiden går stjärnbäraren och ställer sig framför dem. De pekar glatt på stjärnan.

Nu skulle stjärnan leda dem till Betlehem.

Maria och Josef kommer och ställer sig framför altaret. De vise männen och stjärnbäraren börjar sakta gå mot Maria och Josef.

De fortsatte sin vandring och var lyckliga över att de var på rätt väg. Och medan de närmar sig Jesusbarnet i Betlehem sjunger vi *Himlen är så härligt blå* (83).

När sista versen slutar går de tre vise männen fram till altaret. Stjärnbäraren ställer sig bakom Maria och Josef.

När stjärnan lyste över stallet där Jesusbarnet var förstod de att de var framme. Den lilla pojken såg ut som vilket barn som helst men de tre vise männen visste att Jesusbarnet var en kung som skulle regera i all evighet. De knäböjde vid krubban...

De tre vise männen går fram en i taget, knäböjer och bugar sig och överlämnar sina gåvor.

... och lämnade fram sina gåvor. Först kom Kaspar med guld, sedan Melkior med rökelse. Sist kom Baltasar och han hade med sig ett litet, litet paket. Vad kunde det vara? Jo, det var myrra som är en dyrbar krydda.

Nu ska också vi gå fram till Jesusbarnet och vi ska ta med oss ljus som vi ska tända.

Någon delar ut ljus till alla.

Kom så går vi fram allihop. Vi ställer oss så att alla kan se.

En ängel kommer in med ett ljus, ställer sig i mitten och lyfter ljuset högt.

Men se, här kommer en Herrens ängel och berättar för Maria och Josef att de ska akta sig för Herodes, för han är en elak människa och vill döda Jesusbarnet. Nu förstod de tre vise männen att de inte alls skulle skicka bud till Herodes om att de hade hittat Jesusbarnet. Han skulle inte få göra Jesusbarnet illa.

Avslutning

Tänk – att det var en stjärna som förde de tre vise männen till Jesusbarnet, den lille gosse som en gång skulle bli kung och härska i all evighet. Detta är något som människorna förundrats över i alla tider, precis som vi gör här idag.

Nu tänder vi våra ljus och sjunger *Nu tändas tusen juleljus* (84).

Efter sången kan man gärna gå med sitt ljus till krubban och sätta det där. (Se, i så fall, till att det finns tomma ljusstakar framsatta till alla ljus.)